

stvo svakodnevno na ispitu. Njihovo se kršćanstvo filtrira kroz život među nekršćanima. Nema dakle, kršćanskih gradova, kršćanskih sela, zemalja ili naroda mogu biti samo kršćani unutar tih jedinica. Oni mogu sačinjavati i kršćansku obitelj i selo i narod. . . No u današnjem pluralističkom svijetu gotovo je nemoguće da bilo koju od tih društvenih skupina sačinjavaju isključivo kršćani. Zato će sve manje i nositi naziv »kršćanski«. Sabor, dakle, zahtijeva **osobno** kršćanstvo koje će biti **djelotvorno**. A to znači **stvaralačko**; te ni jedna vrednota ne dolazi u pitanje. Kršćanstvo će i dalje obogaćivati svijet u svim oblicima kulture. Ono će i dalje stvarati tradiciju. Samo s razlikom: da kršćani stvaraju tradiciju (kao konkretno proživljavanje vjere); a ne da tradicija stvara kršćane. Kršćanstvo treba ponovo da postane kvasac koji će djelovati na svijet; da postane savjest svijeta. Oslobođeno militantizma prema svijetu, mora postati revolucionarno unutar svijeta; jer ono nije **protiv** svijeta, nego **za** bolji svijet i konačno **NOVI SVIJET**. A to može jedino ako bude osobno i djelotvorno, kako zahtijeva Sabor. Jedino tako ono je u našem pluralističkom svijetu održivo, samo takovo i potrebno.

O. Ivan Nimac

NAPOMENE UZ HRVATSKI PRIJEVOD MOLITAVA NOVOG RIMSKOG MISALA

Poznato je da su latinske misne molitve vrlo bogate teološkim i liturgijskim sadržajem, a uz to stilski vrlo sažete. Latinska konstrukcija i retoričko-pjesnički cursus (osobito od pape Lava Velikoga) omogućili su da se u tim molitvama s malo riječi rekne mnogo. Neke od njih su prava malena remek-djela. No upravo stoga ih je veoma teško prevoditi u živi jezik, što zna svatko koji je to kušao. Naš ih je staroslavenski Misal većinom prevodio ropski, ne razrešujući čak ni latinski ablativ apsolutni, pa su često bile slabo razumljive i dobrom poznavaoocu toga jezika. U novije su doba prevodioci počeli te kratke i jedinstvene molitve raščlanjivati u više samostalnih rečenica, čime se izgubio izvorni cursus ali se dobilo na jasnoći.

Tu je metodu dobrim dijelom preuzeo i hrvatski prijevod novog Misala (izd. »Kršć. sadašnjosti« u svešćićima). Treba priznati da je taj prijevod starih i novih molitava u većini slučajeva dobro uspio. Neke su molitve na hrvatskom pre-

glednije i jasnije od samoga originala. Ipak se stječe dojam da po neki put nije trebalo sjeći kratke molitve u dvije i tri rečenice, kao npr. zbornu molitvu u utorak II koriz. tjedna: »Gospodine, čuvaj svoju Crkvu trajnom dobrotom. Čovjek je bez tebe nemoćan. Svojom ga pomoću vazda čuvaj od svake opasnosti i upravljaj k spasenju«. Draži nam je latinski original: »Custodi, Domine, quae sumus, Ecclesiam tuam propitiatione perpetua, et quia sine te labitur humana mortalitas, tuis semper auxiliis et abstrahatur a noxiis, et ad salutaria dirigatur.« U prijevodu je sadržajno i stilsko jedinstvo molitve skoro posve izgubljeno.

Uza sve gornje pohvale hrv. prijevodu ovdje ćemo se osvrnuti na neke molitve koje su, čini se, previše slobodno prevedene, ili se prijevod suviše a katkada i netočno udaljio od izvornika. Napomene se odnose na prijevod starih i novih molitava božićnog i uskrsnog vremena (od I nedjelje Došašća do blagdana Gospodinova krštenja i od Pepelnice do Duhova), i to redosljedom novoga Misala. Poželjno je da prevodioci tih molitava uzmu ove napomene kako su i napisane — dobro namjerno.

Zbornu molitvu IV nedj. Došašća molimo tri puta dnevno. Neće li se vjernici čuditi što je toliko izmijenjen redosljed njezinih dijelova? Latinski tekst i dosadašnji prijevod stavljaju molbu odmah iza poziva **Pomolimo se**, a novi prijevod prije ističe podlogu naše molbe. To ima svoje opravdanje, ali onda nisu više stilski usko povezana dva glavna kristološka otajstva: utjelovljenje i otkupljenje.

U darovnoj je molitvi utorka i petka prvih triju nedj. Došašća **placare** prevedeno **pogledaj**, a **meritorum s dobra djela**.

Prema dobro prevedenom **sustinemus** = **čekajući** (u zbornoj molitvi 3. srijede Došašća) treba ispraviti II predslovlje Došašća. »Notitiae« su u svoje vrijeme upozorile da u lat. crkv. jeziku **sustinere** znači **čekati** (usp. Ps 129, 6).

Čini se da bi u zbornoj molitvi 3. utorka Došašća bilo jasnije **in adventu Filii tui** prevesti doslovno a ne samo **njegovim dolaskom**, pogotovo kad se imenica te zamjenice nalazi odmah na početku u prvoj rečenici.

Je li posve opravdano u darovnoj molitvi srijede i subote prvih triju nedj. Došašća optativnu konstrukciju **peragat** i **operator** pretvoriti u indikativ? U prvom je dijelu molitve ostalo **quae sumus ... immoletur** = **molimo te, daj da ti prikazujemo**.

Lat. ablativ apsolutni **ut Unigenitus tuus, nostra humanitate suscepta, nos divino suo consortio sociare dignetur** (zborna molitva 17. prosinca) zornije povezuje Kristovo utjelovljenje i naše pobožanstvenjenje od umetka **čovjek kao i mi**.

Hrv. prijevod više puta ispušta pridjev **sveti**. Ako to čini kod **otajstva** (u darovnoj molitvi prvih triju adventskih srijeda i subota), poželjno je da se to ne ispušta kod **sacrae Virginis** (v. zbornu molitvu 19. prosinca i u utorak prije Bogojavljenja).

U zornoj molitvi 20. prosinca na kraju nije preveden prilog **humiliter**, a zgodno nas sjeća ponizne Djevice i još više odgovara nama. U popričesnoj molitvi istoga dana možda bi **tuis mysteriis perfruentes** bilo bolje prevesti doslovnije **služeći se**, pogotovo kad je već sprijeda istaknuto **reficis = krijepiš**.

Mjesto **divini mysterii** (popričesna molitva 21. prosinca) stoji u **ovom otajstvu**. Isto tu mjesto **maiestati tuae** stoji samo **ti** (slično i u darovnoj molitvi srijede u božićno vrijeme). Biblija i liturgija rado ističu Božje veličanstvo, a posebnog je štovanja vrijedno sve što je s njim u vezi pa bi bilo bolje zadržati i **altaria veneranda** (u darovnoj molitvi 22. prosinca) i **sacrosancta commercia** (u darovnoj molitvi božićne ponoćke), a u prijevodu nema tih pridjeva.

Liturgijski tekstovi vole isticati vremensku i prostornu prisutnost svetih otajstava pa je bilo prikladnije u **hoc tuo dono** (v. popričesnu molitvu 24. prosinca) ne ispuštati prvu riječ.

Moglo se misliti da je u darovnoj molitvi božićnog bdjenja mjesto **početak novog otkupljenja za principium nostrae redemptionis** tiskarska greška, ali je ponavlja i »Misna knjiga za narod. God. A, str. 30).«

U popričesnoj molitvi božićne ponoćke ponešto čudno zvuči **da ovdje na zemlji živimo kao pravi ljudi** kad latinski ima samo **dignis conversationibus**. Moglo se barem reći da ćemo s Kristom **zauvijek drugovati u slavi** ako budemo živjeli kao pravi kršćani.

Kad se u naše dane s pravom više govori o vrijednosti čovjeka, onda u poznatoj molitvi božićne danje mise izraz **humanae substantiae dignitatem** nije trebalo osiromašiti i reći samo **čovjeka**, pogotovo kad je subjekt Bog koji je čovjeka čudesno sazdao a još čudesnije obnovio. Ako je novi prijevod dobio na jasnoći, izgubio je na krepčini.

U darovnoj molitvi iste mise za **oblatio hodiernae sollemnitatis** premalo je rečeno **ovaj prinos**, a u popričesnoj molitvi za **sicut divinae nobis generationis est auctor** samo počelo novog života.

Poslije pričesti na blagdan sv. Obitelji molimo **fac sanctae Familiae exempla iugiter imitari**. Hrvatski to lijepo zvuči **da se ugledamo u svetu Obitelj**, ali je ispušten priilog. Slično su u zbornoj molitvi 29. prosinca u završnici **dignis praeconiis collaudemus** izostavljene prve dvije riječi.

Tri puta dolazi darovna molitva (29. prosinca, ponedjeljak i četvrtak poslije 2. siječnja) gdje su **commercia gloriosa** prevedena sa **tajanstvena razmjena**. Nije adekvatan prijevod ni **ovim otajstvima** (darovna molitva 30. prosinca, utorka i petka poslije 2. siječnja) za **sacramentis caelestibus**.

Religio znači i bogoštovlje pa bi **totius religionis initium** po svoj prilici bilo bolje prevesti **početak čitavoga bogoštovlja**, a ne **početak prave vjere** (v. zbornu molitvu 31. prosinca). Istoga dana riječi darovne molitve **sacri participatione mysterii fideliter sensibus uniamur** hrvatski glase **dioništvom u ovom otajstvu postanemo u vjeri jedno srce i jedna duša**. Time je istaknuta samo horizontala, a u izvorniku se i vertikalna barem podrazumijeva.

Mnogi se čude da u novom latinskom Misalu konkluzije molitava nisu uvijek dosljedno određene prema br. 32. Opće uredbe. Hrvatski je prijevod tu i tamo bio dosljedniji, ali je u 2. zbornoj molitvi na blagdan Gospodinova krštenja **Qui tecum vivit** omaškom promijenio u **Po Gospodinu**. Iu, kao i u nekim drugim molitvama, kao što je činio već dr Kniewald, dobro bi bilo subjekt staviti na kraj i odmah nastaviti, dakle: **obnovi on koji s tobom . . .**

Istoga je dana u popričesnoj molitvi pridjev **sacro** izmijenjen u **tvojim** i ispušten biblijski izraz **nominemur**. Sigurno je to učinjeno nehotice, kao što je i u slijedećoj misi (zborna molitva ponedjeljka prije Bogojavljenja) za **de Matre Virgine** stavljeno **od Djevice Marije**.

Latinske su misne molitve vrlo kratke i valjda bi bilo bolje ne skraćivati ih još više, kao što popričesna molitva ponedjeljka i četvrtka poslije 2. siječnja latinski glasi nakon uvodnog usklika: **ut, mysteriorum virtute sanctorum, iugiter vita nostra firmetur**, a hrvatski samo: **ne prestaj nas krijepti svetim otajstvima**.

U srijedu istoga tjedna zborna molitva ima **omnipotens Deus**, a ne **Gospodine**. Slijedećeg je dana u 1. zbornoj molitvi **famulis tuis** prevedeno samo s **nam** i u zadnjoj je rečenici ispušten objekt u akuzativu. U 2. zbornoj molitvi toga dana nisu prevedene riječi **fulgorem plenum** i **per eius incrementa**.

U 1. zbornoj molitvi slijedećeg dana smeta raspored riječi **prosvijetli nam dobrostivo srce**, jer se **benignus** odnosi na Gospodina a ne na srce. Malo dalje nije preveden **semper**, a **životom se s njime sjedinimo** nije posve isto što **veraciter apprehendant**.

Nije isključeno da je u latinskom tiskarska greška **in eius regno gratiae** (1. zborna molitva subote toga tjedna), ali se prijevod svakako odlučio za **u njegovu kraljevstvu slave**.

U nagovoru prije blagoslova pepela na Pepelnicu možda bi mjesto **ovaj pepeo kojim ćemo u znak pokore pepeliti glave** bolje stajalo **posuti glave**, kao što ima i slijedeća molitva (2.). U toj bi pak molitvi, čini se, bilo ljepše reći **život obnovljen prema slici Sina tvoga uskrsloga** nego **novinu života na sliku Sina...**

Kao i u prvom dijelu ovog osvrta, kroz korizmu je u više molitava ispuštena poneka riječ ili je prevedena ne posve adekvatno. Na pr. u darovnoj molitvi četvrtka nakon Pepelnice **sacris** = **ovom**; u popričesnoj te subote i snijede III koriz. nedj. nije prevedena riječ **caelestis**; u darovnoj četvrtka I koriz. nedjelje **omnium**, a u popričesnoj je **futurum** preveden s **uvijeke**; u subotu je toga tjedna **aeterne** preveden **sveti** (zborna), a u darovnoj nisu prevedeni izrazi **reparent** i **beata**.

Posebno treba upozoriti na nepravilnost prijevoda darovne molitve I koriz. nedjelje, jer se ne radi o početku **časnog euharistijskog otajstva** nego korizmenoga: u liturgiji i sveta vremena imaju otajstveni značaj (v. zbornu molitvu istoga dana), a prinošenje se darova nikada ne naziva početkom euharistijskog otajstva.

U zbornoj molitvi II koriz. ponedj. možda je bolje mjesto **kao lijek** reći **za liječenje duše**, a u popričesnoj iste mise **caelestis** ne prevesti sa **tvoje**. Slično u darovnoj slijedećeg dana nije preveden **terrenis**, a **dona** nisu posve isto što **dobri-ma** (jednako u zbornoj molitvi srijede). Darovna molitva te srijede i zborna III utorka izgubile su pridjev **sancta**, a zborna II koriz. petka III utorka izraz **sacra**.

Darovna molitva II koriz. petka glasi: **Miseratio tua, Deus, ad haec peragenda mysteria, famulos tuos, quaesumus, et praeveniat competenter, et devota conversatione perducatur.** Nije teško uočiti koliko je manjkav hrv. prijevod: **Bože, nek nas tvoje milosno djelovanje osposobi da sveto proživimo ova otajstva.** Možda bi se moglo ovako prevesti: Bože, neka nama, tvojim slugama, uspješno dođe u susret tvoje milosno djelovanje da izvršimo ova otajstva i da nas navode na život tebi odani.

U zornoj molitvi slijedećeg dana nisu prevedene riječi **in terris adhuc positos, a gloriosis meritis** nisu samo sveta otajstva nego sva korizmena ljekovita sredstva koja nas ne čine dionicima svoje (Božje) slave već nebeskih dobara (**caelestium rerum**) koja uključuju sve Božje darove ljudima na ovom i na drugom svijetu. I u popričesnoj iste mise izreka **dadne snagu za novi život** previše slobodno prevodi izvornik **sui nos participes potenter efficiat.**

Je li obnovi u tvome prijateljstvu (darovna III koriz. utorka) pravi prijevod **fiat... tuae propitiatio potestatis?**

U zornoj molitvi slijedećeg dana manjka posljednja riječ **eruditi et tuo verbo nutriti** i odmah dalje ispuštena je **sancta continentia.** U istoj je molitvi sutradan početak **Maiestatem tuam, Domine, suppliciter imploramus** preveden sa **Veliki i milosrdni Bože.** Toga dana u darovnoj **ad veritatis tuae praemia venire promittis** glasi u prijevodu: **jer nam obećavaš prave radosti,** a u popričesnoj nisu prevedene riječi **attolle benignus auxiliis.**

Semper u zornoj molitvi petka toga tjedna moglo bi se možda izraziti sa **od svakoga zastranjivanja,** a i u darovnoj ne osiromašiti liturgijski značajan tekst: **Respice... propitius ad munera, quae sacramus** pa prevesti samo: **Pogledaj, Gospodine, naše darove.**

U predslavlju IV koriz. nedj. **per lavacrum regenerationis** bolje bi se, izgleda, prevelo s **kupelju preporođenja** nego s **otajstvom novog rođenja,** jer je kupelj točniji prijevod i konkretniji izraz.

Prijevod darovne molitve srijede toga tjedna ispušta posljednju riječ **et salutem** koja bi se možda mogla dodati zadnjoj imenici pa da **poraste novi čovjek spasenja.** I u popričesnoj bi se mogao ostaviti izraz originala **Caelestia dona.**

Darovna molitva petka IV koriz. nedj. ne oslovljuje Boga **Gospodine** već **omnipotens Deus.**

U zbornoj molitvi V koriz. ponedj. nisu na početku prevedene riječi **ineffabilem gratia omni**, a ne bi ružno zvučilo: **Tvoja nas, Bože, neizreciva dobrota obogaćuje svakim blagoslovom.** Je li u darovnoj molitvi iste mise, posebno s obzirom na sadržaj cijele molitve, opravdano izmijeniti imenice i pridjeve te **laetam puritatem** prevesti **čistu radost**?

Naša darovna molitva petka V koriz. tjedna nakon **servire** u prijevodu nema **semper** ni **perpetua** ispred **participatione**, a tu riječ prevodi **po toj službi**, što odgovara prvom dijelu molitve ali kao da ne izražava sve što taj izraz hoće da reče.

Ista molitva slijedećeg dana mjesto **Omnipotens sempiterna Deus** ima samo **Bože**, a posve ispušta riječi **in confessione tui nominis**.

U zbornoj molitvi Cvjetnice ističe se Kristov **uzor poniznosti** pa čuveni liturgist p. Casel vrlo vjerojatno ima pravo kad dokazuje da malo dalje **documenta patientiae** nemaju moralno značenje **pouku strpljivosti** nego misterijsko **iskaze (dokaze, svjedočanstva) trpljenja**, a ti uključuju sve liturgijske spomen-čine i posebno euharistiju.

Darovna molitva iste mise ima izraz **sacrificio singulari** za koji hrv. prijevod upotrebljava **jedinstvene žrtve**. Taj se pridjev nažalost uvriježio i kad nije riječ o jedinstvu kao što nije ni ovdje. Možda bi ga trebalo upravo euharistijsku žrtvu označiti kao **jedinu** (jedincatu, osebujnu) ili nekako slično.

Mjesto **iznemažemo** za **deficimus** prikladniji bi, čini se, bio običan govor: **u svojoj smo slabosti već iznemogli**. To je u zbornoj molitvi Velikog ponedjeljka, a u njegovoj bi darovnoj možda za **evacuanda praeiudicia** moglo stajati **poništiti našu presudu (osudu)** i u popričesnoj jasnije izraziti da se **pietate pervigili** ne odnosi na našu pobožnost nego na Boga, dakle: **budnom ljubavlju brani**.

Nekima smeta **mučilo križa** za **patibulum crucis** (zborna Velike srijede) i valjda bi bilo bolje ostati kod uobičajene **muke križa**. Isto tako se čini da bi bolje zvučilo **izbriše** nego **otare našu zloću** (darovna u misi posvete ulja).

U zbornoj se molitvi Vazmenog ponedjeljka teško odlučiti za **izražavati** ili za **svjedočiti**, a ni jedan ni drugi glagol ne sadrži posve isto što kaže latinska izreka **sacramentum vivendo teneant**. Nije adekvatno ni u popričesnoj **donis tuis dignos officias** prevedeno s **daj da odgovorimo na poticaj tvoje ljubavi**.

Nije li u zbornoj molitvi Vazmenog četvrtka za **diversitatem gentium** previše rečeno **svekolike narode?** — U istoj je molitvi slijedećeg dana ispuštena Božja oznaka **sempiternae**.

Sigurno omaškom u popričesnoj molitvi Vazmene subote **ad incorruptibilem glorificandae carnis resurrectionem** prijevod glasi samo **privedi ga k slavi uskrsnuća**, dok u posve istoj molitvi III vazmene nedjelje i ponedjeljka nakon II nedj. pravilno stoji: **udijeli mu da o uskrsnuću tijela postigne slavu neraspadljivosti**.

Perceptio sacramenti izražena je u popričesnoj II vazmene nedj. kao **snaga otajstva**, a u zbornoj je molitvi IV nedj. ispuštena riječ **gaudiorum**, iako bi se moglo lijepo reći **u veselo društvo nebesnika**.

Darovna molitva V vazmene nedj. dolazi još pet puta (u srijedu II, IV i VI tjedna, u četvrtak III i V tjedna), ali svaki put u izreci **unius summaeque divinitatis** nisu prevedene prve dvije riječi. Uz to završnica te molitve **sic eam (veritatem) dignis moribus assequamur** nije adekvatno izražena u prijevodu **potvrđujemo svojim životom**. Isto vrijedi i za izraz VI nedj.: **semper in opere teneamus** nije samo **da budu i nadahnuće našem životu**.

Darovnu molitvu VI vazmene nedjelje imamo još u četvrtak II, IV i VI tjedna te u ponedjeljak III i V tjedna. U svim je tim slučajevima izreka **tua dignatione mundati** ne posve adekvatno prevedena sa **svojom dobrotom obnovi naš duh** i uz to dodano **da svojim životom sve bolje**. Glagol **aptemur** može se možda prevesti **da se uskladimo s . . .**

Na blagdan Uzašašća zborna molitva **pia gratiarum actione** prevodi malo drukčije **u ovoj žrtvi hvale**, a za značajan izraz **et corporis** ima samo **nas**, na što se može zgodno dodati **svoje udove**.

U 1. zbornoj molitvi duhovskog bdjenja original nema rečenice **Obnovi čudo prve Pedesetnice**, a u 2. molitvi za **qui per tuam gratiam sunt renati** prijevod ima samo **svih nas**. U popričesnoj istog dana nije prevedena riječ **ineffabiliter**, a lijepo bi stajalo da je Gospodin Duha Svetoga **poslao svojim apostolima na neizreciv (ili još bolje: nedokučiv) način**.

Na dan Duhova darovna molitva ispred **objavi** ispušta **copiosius**, a **ove istine** je sigurno tiskarska greška mjesto biblijske **sve istine (omnem veritatem)**.

Po svoj prilici kratku zbornu molitvu ponedjeljka nakon VI vazm. nedj. **Concede, misericors Deus, ut, quod paschali-bus exsequitur institutis, fructiferum nobis omni tempore**

sentiamus trebalo bi izraziti malo opširnije nego što to čini hrv. prijevod. U istoj molitvi utorka nakon IV vazm. nedj. **mysteria colimus** nije posve isto što i **obnavljamo spomen**.

Već dosta bremenitu zbornu molitvu četvrtka nakon IV vazm. nedj. prijevod je još otešćao dodatkom **Ostviri i na nama svoj pradavni naum**. No u istoj molitvi nakon II vazm. nedj. poslije **nam** dobro bi stajao iz originala **famulis tuis**. U vezi s gornjom opaskom za dan Velike srijede treba spomenuti da ovdje za **crucis patibulum** stoji **muku križa**.

Završetak zborne molitve petka nakon IV vazm. nedj. **et perpetua in te valeant incolumitate gaudere** hrvatski glasi **budi nam izvor . . . vječne radosti**, no je li to točan prijevod? Isto vrijedi i za **beata immortalitate vestiri** što je u zbornoj molitvi petka nakon Uzašašća prevedeno u **bijelu haljinu besmrtnosti**.

Zborna molitva u subotu nakon II vazm. nedj. posve je ista kao i V nedjelje, ali nije tako u prijevodu.
šiii

U zbornoj molitvi petka nakon V vazm. nedj. **hrani** je sigurno tiskarska greška mjesto **brani (tueantur)**. No u popričesnoj toga dana i petka nakon III vazm. nedj. prijevod ispušta **humiliter deprecantes . . . in nostrae proficiant caritatis augmentum**.

Prijevod zborne molitve u subotu nakon III vazm. nedj. **sačuvaju** nema priloga **fideliter**. Ista subotnja molitva nakon V vazm. nedj. za **praesta, quaesumus, ut, quos immortalitatis efficis iustificandi capaces, usque ad plenitudinem gloriae, te moderante, perveniant** ima u prijevodu samo ovo: **i nadu besmrtnosti. Privedi nas punini slave**.

Naprotiv, darovna molitva ponedjeljka nakon VII vazm. nedj. izreku **et mentibus nostris supernae gratiae dent virtutem** prevodi opširnije: **nek u nama stvori novo srce i ojača božanski život**. No ista molitva srijete toga tjedna mjesto dugih izreka: **et sacris mysteriis, quae debitae servitutis celebramus officio, sanctificationem tuae nobis redemptionis dignanter adimple** ima u prijevodu samo: **Nek se po njoj u nama dovrši djelo otkupljenja**.

Istoga dana poslije pričesti molimo **tvojom snagom** mjesto **svojom (sua)**, a **dostojnom** je sigurno tiskarska greška jer ide **dostojnima**.

Konačno u zbonnoj molitvi petka prije Duhova **glorificatione Christi tui et Sancti Spiritus illuminatione** nije posve adekvatno prevedeno s **uzašašćem Kristovim i darom Duha Svetoga**.

Ne mora se svatko složiti sa svim ovim napomenama, ali, uzevši ih u cjelini, svakako traže da se kod konačnog izdanja hrv. prijevoda novog Misala izvrši pomniji pregled. To bi bio posao Liturgijskog Vijeća pri našoj BK na koje tolika druga već dugo čekaju. Njega ne tvore sama tri biskupa Nacionalne liturgijske komisije već bi u nju spadalo više određenih stručnjaka koji bi zajedno s njima uz ostalo pregledavali sve prijevode liturgijskih tekstova i predlagali ih Biskupskoj konferenciji na daljnji postupak.

Na kraju još jedna molba u ime drugih. Morali bismo što prije dobiti odobreni prijevod dvadeset »svećanih blagoslova« za svršetak misnog slavlja na najveće blagdane. »Mise i čitanja Bl. Dj. Marije« donijele su samo jedan na str. 109—110. Jednako tako da se prevede i obred škropljenja vodom prije nedjeljne mise. Još potrebniji su nam odobreni obrasci »Sveopće molitve«, barem onih koje Rimski misal ima na str. 893—903 za razna liturgijska vremena. Na terenu u tom pogledu vlada neopisno i većinom nezakonito šarenilo. Tko je za nj odgovoran?

M. Kirigin OSB

DOKTRINALNA KOMISIJA B. KONFERENCIJE JUGOSLAVIJE I »HUMANAE VITAE«

Zamoljeni smo od splitskog nadbiskupa dr Frane Franića, da objavimo ovaj članak.

Uredništvo

»Zagreb, 17. veljače (AKSA). Danas je u Zagrebu održana 10. sjednica Doktrinalne komisije Biskupske konferencije Jugoslavije pod predsjedanjem ljubljanskoga nadbiskupa dra Jožefa Pogačnika. To je bila prva sjednica novog članstva komisije imenovanoga na prošlogodišnjem jesenskom zasjedanju Biskupijske konferencije Jugoslavije.